Acatistul Sfântului mucenic Haralambie (al doilea acatist)

(s.v. 10 februarie / s.n. 23 februarie)

Sfântul sfinţit mucenic Haralambie, episcopul Magneziei, Grecia (†202) (s.v. 10 februarie / s.n. 23 februarie):

https://www.academia.edu/45388693/Sf%C3%A2ntul_sfin%C5%A3it_mucenic_Haralambie_episcopul_Magneziei_Grecia_202_10_februarie_

https://archive.org/details/sf.-haralambie

***

Materiale despre Sfântul sfinţit mucenic Haralambie, episcopul Magneziei:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-sfin%C5%A3it-muc-Haralambie-(10-feb)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Haralambie

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Haralambie

&&&

La Sfânta Mânăstire Frăsinei are o părticică de oseminte - Sfinte moaște pe Sfânta masă, la Sfânta Biserică de jos. Se citește Acatistul și se face colivă de pomenire. Este considerat sfântul ce „tămăduiește toate bolile și în special cele cu duhuri rele și potolește patimile și vrăjmășiile”. Astfel, cei ce au trebuință în acest sens îi fac Acatistul mai des și cer atingerea de Sfintele moaște.

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi **troparele** de umilinţă, glasul 6:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi:

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu

adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !
După obișnuitul început se zice Troparul din Minei, apoi:

Condacul 1
Ție, celui bătrân cu anii, dar cu dârzenia neîmpuținată, care și prin jertfa mucenicie ai strălucit, și noi cinstirea cuvenită îți aducem, cu laudele cele de mai jos: ***Bucură-te, Sfinte Haralambie, bătrânul mucenic al lui Hristos!***

Icosul 1
Mare este taina părintească, de la care toate se nasc și în care toate se întorc, căreia totul i se închină și cu care toate se îmbrățișează, pe care ai avut-o, Sfinte ierarhe Haralambie.
Bucură-te, slujire până la bătrânețe;
Bucură-te, împlinire peste ani și vremi;
Bucură-te, vrednicule arhiereu Haralambie;
Bucură-te, podoaba chipului creștin;
Bucură-te, strălucirea de duh sfânt;
Bucură-te, lucrarea vieții întregi;
Bucură-te, câștigarea chipului de părinte;
Bucură-te, al apostolilor urmaș;
Bucură-te, al Bisericii lui Hristos vestitor;
Bucură-te, nume de mare renume;
Bucură-te, părinte între Sfinții părinți;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, bătrânul mucenic al lui Hristos!

Condacul al 2-lea

Bine ai păstorit Biserica din cetatea Magneziei, și lumina lui Hristos ai aprins în inimile multor credincioși, care cântau: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Deodată furtuna prigoanei păgâne s-a pornit fără milă, semănând moartea peste tot, dar tu, ca un bun păstor, ai fost primul ce ai ieșit în apărare.
Bucură-te, bunule păstor ce-și apără turma;
Bucură-te, păstorul ce-și pune sufletul pentru oi;
Bucură-te, următorul marelui păstor Hristos;
Bucură-te, că asemenea Lui, jertfă te-ai adus;
Bucură-te, bătrân, dar viteaz neînfricat;
Bucură-te, că anii mulți biruința nu ți-au micșorat;
Bucură-te, înfocatul apărător al Bisericii;
Bucură-te, credință mai tare decât slăbiciunea firii;
Bucură-te, puternic mărturisitor;
Bucură-te, iubire de Dumnezeu neîmpuținată;
Bucură-te, chipul sfânt al bătrânului de mare cinste;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, bătrânul mucenic al lui Hristos!

Condacul al 3-lea

Ighemonul Luchian gândea că va batjocori bătrânețea ta, și va aduce în derâdere pe toți creștinii, dar cu uimire s-a lovit de o dârzenie de piatră, a cântării de: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Tu, slabule bătrân, i-ai apărut mai mare ca un munte, ce l-a înfricoșat, de nu mai știa cu ce să te muncească.
Bucură-te, bătrânețe sfințită;
Bucură-te, bătrânețe tot așa de dârză ca la tinerețe;
Bucură-te, tăria pietrei Hristos;
Bucură-te, temelia de stâncă a Bisericii creștine;
Bucură-te, că chinurile mucenicești și mai tare te-au făcut;
Bucură-te, cel căruia și Cerul ți s-a deschis;
Bucură-te, cel care viața veșnică ai dobândit;
Bucură-te, că moartea spre viață ai prefăcut-o;
Bucură-te, suferință a focului nemuririi;
Bucură-te, jertfa Iubirii neclintite;
Bucură-te, arhiereu și mucenic;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, bătrânul mucenic al lui Hristos!

Condacul al 4-lea

Zeii se dovedeau înșelători, idolii de asemenea, mincinoși, și așa păgânii prigonitori se temeau de tine și de credincioșii tăi ce cântau: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Nici o îngrozire, nici o muncire nu te-au clintit din tăria credinței, și așa tu, bătrânule iubitor de Dumnezeu, te-ai arătat chipul sfințeniei depline.
Bucură-te, chipul de părinte întreg;
Bucură-te, bătrânețe înțelepciunea toată;
Bucură-te, bătrânețe, tăria peste fire;
Bucură-te, bătrânețe, chipul tainei de sus;
Bucură-te, bătrânețe, cinstirea ultimă;
Bucură-te, bătrânețe, chipul închinării;
Bucură-te, bătrânețe, chipul rodirii;
Bucură-te, bătrânețe, chipul împlinirii;
Bucură-te, bătrânețe, chipul odihnei;
Bucură-te, bătrânețe, chipul încununării;
Bucură-te, bătrânețe, chipul cel mai sfânt de pe pământ;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, bătrânul mucenic al lui Hristos!

Condacul al 5-lea

Iubirea lui Hristos s-a arătat în tine și prin multe minuni, că nevătămat ai rămas în toate muncile păgâne, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Cârligele ascuțite în trupul tău slab se înfigeau, dar bărbăția ta și mai mare se arăta, încât mulți cu uimire la credința creștină au trecut.
Bucură-te, cel cu puterea dumnezeiască întărit;
Bucură-te, că prin Hristos toate le-ai suferit;
Bucură-te, că ai rămas neabătut;
Bucură-te, că ai biruit toată înfricoșarea;
Bucură-te, că și Îngerii se mirau;
Bucură-te, că și păgânii în taină te cinsteau;
Bucură-te, că pe mulți creștini i-ai dobândit;
Bucură-te, că pe mulți ai luminat;
Bucură-te, că mulți asemenea te-au urmat;
Bucură-te, părinte născător de fii duhovnicești;
Bucură-te, părinte, chipul de adânc al lumii;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, bătrânul mucenic al lui Hristos!

Condacul al 6-lea

Boala ciumei peste tot se răspândea, dar tu, ca un părinte cu rugăciunea către Domnul Hristos ai oprit-o, ca un iubitor de oameni, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Și păgânii sub ocrotirea ta alergau, nădăjduind și ei în tăria credinței creștine, mai mare decât a zeilor și idolilor lor.
Bucură-te, biruitorul tiraniei păgâne;
Bucură-te, și biruitorul bolilor de moarte;
Bucură-te, milostive, pentru toată lumea;
Bucură-te, părinte al tuturor, fără deosebire;
Bucură-te, ajutătorul în toate nevoile;
Bucură-te, de toate rănile tămăduitorule;
Bucură-te, părinte, iubire fără margini;
Bucură-te, brațele primitoare;
Bucură-te, brațele părintești mereu chemătoare;
Bucură-te, dragoste ce trece peste toate;
Bucură-te, dăruire care toate le iartă;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, bătrânul mucenic al lui Hristos!

Condacul al 7-lea

Celui ce te-a scuipat în față i s-a întors gura la spate și îngrozit te ruga să-l izbăvești, iar tu cu milostivire l-ai tămăduit, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Mulți s-au botezat, de se temeau păgânii că le vor pieri idolii, nemaiștiind cum să te oprească de la credința ta.
Bucură-te, minunea credinței creștine;
Bucură-te, strălucirea arhierească și mucenicească;
Bucură-te, îmblânzirea și a celor răi;
Bucură-te, smerirea și a celor ucigași;
Bucură-te, vădirea vicleniilor diavolești;
Bucură-te, alungarea duhurilor rele;
Bucură-te, descoperirea celor ascunse și vătămătoare;
Bucură-te, mustrătorul celor nesimțitori;
Bucură-te, că ierți pe cei ce cer iertare;
Bucură-te, că îndemni la pocăința cea bună;
Bucură-te, părinte, iubirea peste toate;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, bătrânul mucenic al lui Hristos!

Condacul al 8-lea

Pe cel mort l-ai înviat și ai scos pe diavolul din cel posedat, și așa toți s-au încredințat că adevărată este propovăduirea creștină, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Erau întunecați slujitorii idolești și împietriți cu inima, și așa cu multă răutate te-au muncit, dar lumina lui Hristos din tine i-a biruit.
Bucură-te, făclia luminii lui Hristos;
Bucură-te, că ai zguduit păgânătatea;
Bucură-te, că ai clătinat iadul cel vechi;
Bucură-te, că ai risipit negura păgână;
Bucură-te, că ai înseninat Cerul;
Bucură-te, că Pământul l-ai curățit;
Bucură-te, că blestemul păcatului l-ai șters;
Bucură-te, că prin sângele mucenicesc l-ai spălat;
Bucură-te, că Raiul l-ai rezidit;
Bucură-te, că Împărăţia lui Dumnezeu te-ai făcut;
Bucură-te, că adevărata credință ai adeverit;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, bătrânul mucenic al lui Hristos!

Condacul al 9-lea

Te-au ars cu făclii, barba cea albă ți-au smuls, fără chip te-au lăsat, dar, o, minune, chipul tău și mai înfrumusețat se arăta tuturor celor ce cântau: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

N-au putut păgânii să zdrobească trupul tău cel bătrân, că ai rămas ca aurul prin foc încercat.
Bucură-te, făptuitorul vitejiei creștine;
Bucură-te, chipul înalt al crucii lui Hristos;
Bucură-te, jertfă bine plăcută;
Bucură-te, jertfă ce a învins moartea;
Bucură-te, Învierea cea pentru veșnicie;
Bucură-te, crucea cea veselitoare;
Bucură-te, crucea ce a învins suferința;
Bucură-te, că ai rămas pentru toți „marele bătrân”;
Bucură-te, că și pentru noi ești „înțelepciunea cea mare”;
Bucură-te, și pentru noi tăria de scăpare;
Bucură-te, părinte la care mereu putem alerga;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, bătrânul mucenic al lui Hristos!

Condacul al 10-lea

Pe Galini, fiica împăratului Sever ai câștigat-o la credința creștină, ca pe o mielușea trimisă la păstorul Hristos, spre marea cântare de: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Așa, părinte Sfinte Haralambie, cu multe daruri și tu la Cer te-ai ridicat și la picioarele lui Hristos le-ai pus, ca un vrednic lucrător de cele sfinte.
Bucură-te, pomul bine crescut al pământului;
Bucură-te, că ai rodit din plin;
Bucură-te, că din acestea și noi ne hrănim;
Bucură-te, că mereu din ele alte roade se fac;
Bucură-te, că ogorul tău mereu rodește;
Bucură-te, că ai umplut pământul cu sfințenia ta;
Bucură-te, nume de mare cinstire;
Bucură-te, nume înfricoșat demonilor;
Bucură-te, nume plăcut credincioșilor;
Bucură-te, sfântul ajutorului grabnic;
Bucură-te, părintele care mereu ne deschizi brațele iubitoare;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, bătrânul mucenic al lui Hristos!

Condacul al 11-lea

Părintele nostru cel bun, cu îndrăznire la tine venim, ca la un părinte ce toate le are și toate le dăruiește, și pe toate le poate, și cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Chip de icoană ne ești, Sfinte Haralambie, că unde este zugrăvirea ta este și binecuvântarea credinței tale de mare tărie, prin care și noi scăpăm de mulțimea răutăților.
Bucură-te, cel de trei ori părinte;
Bucură-te, părinte pentru toți oamenii;
Bucură-te, părinte duhovnicesc;
Bucură-te, părintele - bătrânul cel mare;
Bucură-te, cinstirea cea întreagă;
Bucură-te, taina binecuvântării;
Bucură-te, taina nașterii de fii duhovnicești;
Bucură-te, taina bunătății fără oprire;
Bucură-te, unirea Cerului cu Pământul;
Bucură-te, unirea făpturii cu Făcătorul;
Bucură-te, sfințenia chipului lui Hristos;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, bătrânul mucenic al lui Hristos!

Condacul al 12-lea
Comoară de mare preț ne sunt și sfintele tale moaște, iar numele tău ne-a rămas mărgăritarul prin care strălucește lumina lui Hristos, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
Ca și odinioară, cu multele tale minuni și pe noi ne sprijină, Sfinte părinte Haralambie, că și noi cu multe răutăți păgânești ne luptăm și adesea deznădăjduim.
Bucură-te, grabnicul nostru ajutător;
Bucură-te, brațe părintești mereu primitoare;
Bucură-te, bunătate de toate iertătoare;
Bucură-te, al bolilor noastre tămăduitor;
Bucură-te, alungarea duhurilor rele;
Bucură-te, potolirea patimilor trupești;
Bucură-te, încetarea asupririlor;
Bucură-te, iubire și milă;
Bucură-te, omul lui Dumnezeu;
Bucură-te, dragoste de cer;
Bucură-te, dăruire dumnezeiască;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, bătrânul mucenic al lui Hristos!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
Părinte Haralambie, bătrânul cel sfințit al lui Hristos, arhiereu și mare mucenic al Bisericii, și noi te rugăm să nu te scârbești de neputințele noastre, și ne fii grabnicul ajutător în toate nevoile, ca să cântăm: ***Aliluia!***

Se citesc apoi din nou:

Icosul 1
Mare este taina părintească, de la care toate se nasc și în care toate se întorc, căreia totul i se închină și cu care toate se îmbrățișează, pe care ai avut-o, Sfinte ierarhe Haralambie.
Bucură-te, slujire până la bătrânețe;
Bucură-te, împlinire peste ani și vremi;
Bucură-te, vrednicule arhiereu Haralambie;
Bucură-te, podoaba chipului creștin;
Bucură-te, strălucirea de duh sfânt;
Bucură-te, lucrarea vieții întregi;
Bucură-te, câștigarea chipului de părinte;
Bucură-te, al apostolilor urmaș;
Bucură-te, al Bisericii lui Hristos vestitor;

Bucură-te, nume de mare renume;
Bucură-te, părinte între Sfinții părinți;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, bătrânul mucenic al lui Hristos!

Condacul 1

Ție, celui bătrân cu anii, dar cu dârzenia neîmpuținată, care și prin jertfa mucenicie ai strălucit, și noi cinstirea cuvenită îți aducem, cu laudele cele de mai jos: ***Bucură-te, Sfinte Haralambie, bătrânul mucenic al lui Hristos!***

(Extras din cartea: Ieromonah Ghelasie Gheorghe - Imnografie II - Acatistier ediţie îngrijită şi adăugită de Ierom. Ghelasie şi Ierom. Valerian - Editura Platytera, Colecţia Isihasm)

Mitropolitului Augustin de Florina - Predică la Sfântul mucenic Haralambie - Credinţa făcătoare de minuni

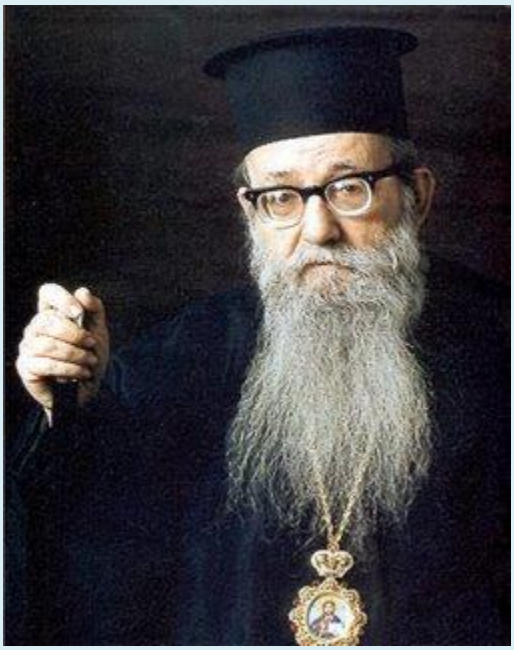

În această predică, iubiţilor, vom vorbi despre un mare mucenic al credinţei noastre, care ne aduce în memorie locurile cele sfinţite ale Asiei Mici, acolo unde vreme de veacuri, până în 1922, a existat o întreagă lume creştină.

Asia Mică, ţara de neuitat! Oriunde ar săpa cineva, va afla oseminte de eroi, moaşte de sfinţi, cruci şi iconiţe şi ruine ale bisericilor şi mănăstirilor. Acum, toate s-au pierdut şi cei care sunt originari din acele părţi şi au venit în Elada, îşi amintesc cu emoţie de patria pierdută, care a născut atâţia eroi şi martiri ca nici o altă ţară creştină. ***Unul din aceşti martiri este şi Sfântul Haralambie, pe care îl sărbătorim pe 10 februarie. Despre el vom vorbi, pentru că viaţa lui arată cât de mare este puterea credinţei pe care o învaţă Evanghelia.***

Sfântul Haralambie a trăit în veacul al II- lea după Hristos. S-a născut într-o cetate din Asia Mică, Magnisia, care nu este foarte departe de mult-regretata Smirna. Creştinii cetăţii îl preţuiau pe Sfântul Haralambie pentru caracterul lui curat, pentru marea lui credinţă şi l-au ales preot.

Lumea astăzi aude cuvântul „preot” şi nu-i dă nici o importanţă. „Popă”, spune altul şi copiii auzindu-i pe cei mari vorbind despre preoţi cu dispreţ nu vor să devină preoţi când se fac mari. Şi preotul peste câţiva ani va fi ceva rar. Despre această dispreţuire faţă de preoţie sunt vinovaţi, desigur şi câţiva preoţi ne-

vrednici, care nu-şi cinstesc sfânta misiune. ***Dar Sfântul Haralambie nu a fost unul din preoţii obişnuiţi, a fost preot care avea conştiinţa misiunii sale. Liturghisea şi plângea de emoţie. Propovăduia cuvântul lui Dumnezeu şi făcea ca şi cele mai reci inimi să se emoţioneze şi să-L iubească pe Hristos. Îi iubea pe săraci şi pe bolnavi şi vizita casele creştinilor şi îi sfătuia pe toţi, mici şi mari, să rămână credincioşi lui Hristos.***

Pe preotul Haralambie îl iubeau şi îl preţuiau toţi. Prin cuvintele şi prin viaţa lui era o puternică lumină, care lumina nu doar pe creştinii cetăţii Magnisia, ci strălucirea lui ajungea chiar până foarte departe. Dar lumina aceasta nu era mulţumitoare pentru oamenii care trăiau în ruşinoasa închinare la idoli. Şi idolatrii nu erau puţini. Atunci erau mulţi şi aveau cu ei şi statul.

În acea epocă devenise împărat unul care îi ura pe creştini şi hotărâse să-i prigonească cu toată puterea de care dispunea. Se numea Septimiu Sever. Reprezentant al împăratului în părţile Asiei Mici, ca şi cum am spune prefect, era unul ce se numea Lucian. Şi acesta era un sălbatic prigonitor al creştinilor, ca şi împăratul. Acesta a dat dispoziţie să-l aresteze pe sfânt şi să-l aducă înaintea sa. Sfântul Haralambie era de acum foarte bătrân. Avea 113 ani. Şi totuşi, în ciuda adâncii lui bătrâneţi, nu înceta să liturghisească şi să slujească poporului.

Vedeţi, atunci nu era în vigoare în Biserică legea de astăzi a statului, care-l obligă pe preot să se retragă din slujire la 75 de ani. Asta nu este conform cu Sfintele Canoane. Preotul, atâta vreme cât se simte bine, trebuie să rămână la locul său până la adânci bătrâneţi. Un preot bătrân cu părul alb este în parohia lui foarte respectat, iar cuvintele sale sunt ascultate cu mare atenţie, ca un glas care vine din veşnicie.

Bătrân de 113 ani era Sfântul Haralambie, dar în acest trup bătrân exista o inimă care nu îmbătrânise de timp, o inimă care era pururi tânără. Aşa este: cel care crede în Hristos, chiar şi atunci când îmbătrâneşte, nu-şi pierde entuziasmul. Este întotdeauna tânăr.

Tiranul Lucian a crezut că un om bătrân este uşor de înduplecat să se lepede de Hristos şi să se închine la idoli. Bătrânii iubesc mult viaţa şi tremură în faţa morţii şi fac orice ca să mai adauge la viaţa lor câteva zile. ***Dar Sfântul Haralambie nu se temea de moarte. În credinţă era stâncă. Nimic nu putea să-l clatine.*** Cuvintele pe care i le spunea tiranul ca să se lepede de Hristos, l-au făcut pe Sfântul Haralambie mai hotărât şi mai viteaz. Neliniştea creştea înăun-trul său. Răspundea cu îndrăzneală. ***Eu, zicea tiranului, de atâţia ani Îl slujesc pe Hristos şi nu m-am lepădat de El niciodată. Şi acum la bătrâneţile mele, când din clipă***

în clipă aştept moartea, să mă lepăd de El? Niciodată! Moartea mă va duce lângă Hristos.

Tiranul s-a mâniat din cale afară de eroica împotrivire a sfântului şi a poruncit groaznic martiriu, a poruncit să-l jupoaie pe Sfântul Haralambie de viu. Auzind cineva de un astfel de martiriu i se ridică părul. Sfântul nu s-a îngrozit. Inima lui era închinată lui Hristos şi Hristos i-a dat putere să învingă această ispită şi să triumfeze. Imediat ce soldaţii au început groaznicul martiriu, sfântul prin calda lui rugăciune a făcut o minune şi mâinile soldaţilor au înţepenit, iar tiranul s-a înfricoşat şi sfântul a ieşit din acest martiriu mai strălucit şi cu mai mare putere propovăduia pe Hristos. Faima lui se întindea pretutindeni. O, ce poate să facă un preot sfânt ca Sfântul Haralambie!

Faima sfântului a ajuns până la palatele împărăteşti, iar când împăratul a străbătut Răsăritul şi s-a dus în Antiohia, a poruncit să-l aducă înaintea lui pe sfânt.

Pentru a doua oară Sfântul Haralambie este judecat. Este judecat de însuşi împăratul. Dar şi a doua oară îşi mărturiseşte credinţa. Împăratul se sălbăticeşte şi porunceşte să-l chinuiască şi în sfârşit să-l decapiteze. Sfântul a arătat atâta răbdare în mucenicia sa, încât trei soldaţi din călăii săi, necredincioşi până în acea clipă, au refuzat să aducă la îndeplinire dispoziţia împăratului şi au strigat: Şi noi suntem creştini!

Dar până şi fiica lui Galina, văzând minunea sfântului, a crezut în Hristos. Încă şi alţii, închinători la idoli, bărbaţi şi femei, împreună cu fiica împăratului au mărturisit credinţa lor şi au primit mucenicia împreună cu sfântul.

Iubiţii mei, toţi câţi citesc Vieţile Sfinţilor şi văd chinurile pe care le-au suferit pentru Hristos nu se pricep de unde aflau această putere. Dar la această nedumerire răspunde Evanghelia.

Ne istoriseşte că o copilă, care era demonizată şi nici o putere nu era în stare să o vindece, deodată s-a făcut bine. Cum? Mama ei L-a rugat pe Hristos să o facă bine pe copila ei. L-a rugat cu credinţă mare şi Hristos a ascultat rugămintea mamei şi o putere nevăzută, puterea lui Hristos, a izgonit din sufletul copilei toţi demonii.

Această credinţă în Hristos este cea care a dat putere Sfântului Haralambie să izgonească demonii, să vindece pe cei bolnavi, să facă minuni şi ceea ce e cel mai important, să sufere toate înfricoşatele chinuri şi până la ultima lui suflare să-şi mărturisească credinţa. ***Această credinţă dă putere celor care cred până astăzi, ca***

să biruiască ispitele, prigoanele şi chinurile şi cu îndrăzneală să mărturisească Ortodoxia pretutindeni.

Fiecăruia din aceşti mucenici, bătrâni şi tineri, se potriveşte cuvântul pe care l-a spus Hristos către femeie: ***„O, femeie, mare este credinţa ta! Fie ţie după cum voieşti" (Matei 15, 28).***

O, mucenicilor, mare e credinţa voastră! Vă rugăm, rugaţi-vă Domnului să ne dăruiască şi nouă credinţa voastră.